

János

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIII. évfolyam, 23. szám, 2019. június 7.

Meghalt János.

Kivert a hideg. Borzongtam, mint egy augusztusi lázas. Káromkodtam is, finoman szólva. Mennyi cetli van az asztalomon, toll, ceruzák, adathordozó kifaszom, asztalkalandozások, egy nagyító. Tegnap öntöztem a balkonon, tehát ma nem kell. Főztem, van ebéd, krumpli és paprikás, ahogy a másik kérte. Kimentem tüntetni vasárnap a szarháziak miatt, oké. Dolgozni kell nekik is, a szarháziaknak, elhivatottság, megszállottság, bizonyítási vágy, oké, úgy dolgoznak ők is, hogy közben mégis félnek, mint a nád a keletről lízingelt szélben, oké.

Kedves halál, vagy nem tudom, hogy is nevezzelek, látod, dolgozom, a szó dolog, a mondanivaló is dolog, a megformálás babramunkája is dolog, nem érek rá. Érted? Nem érek rá!